

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0486 van 21 november 2012
in de zaak 1112/0161/A/4/0128

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Meindert GEES en Jan BELEYN
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 6/24
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen
partij:*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Tangui VANDENPUT en Patrik DE MAEYER
kantoor houdende te 1160 Brussel, Tedescolaan 7
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 27 oktober 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Oost-Vlaanderen van 8 september 2011 waarbij aan de tussenkomen partij de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk wordt verleend voor de oprichting van zeven windturbines parallel aan de E40 te Nevele en Aalter.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 5 september 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan BELEYN die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Inneke BOCKSTAELE die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Patrik DE MAEYER die verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] vraagt met een op 14 december 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de vierde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 19 januari 2012, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 25 maart 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor acht windturbines, die zouden worden opgericht parallel aan de E40 op het grondgebied van de gemeenten Nevele en Aalter.

De hierna vermelde eerdere aanvragen tot het oprichten van windturbines werden geweigerd.

Op 18 september 2009 werd de aanvraag van de tussenkomenende partij voor het oprichten van vijf windturbines “parallel aan de E40 te Aalter” geweigerd. Tegen deze beslissing werd beroep aangetekend bij de Raad. De zaak is gekend onder het rolnummer 2009/0016/A/2/0007.

Op 9 april 2010 werd een volgende aanvraag van de tussenkomenende partij, ditmaal voor het oprichten van vier windturbines “parallel aan de E40 te Nevele en Aalter” geweigerd. Ook deze beslissing werd bestreden bij de Raad. Deze zaak is gekend onder het rolnummer 2010/0399/A/3/0361.

Op 13 april 2011 werd een aanvraag, ditmaal ingediend door █████ nv en strekkende tot het oprichten van zeven windturbines “langs de E40 te Nevele” geweigerd. Deze aanvrager bestreed de weigeringsbeslissing eveneens bij de Raad. De zaak is gekend onder het rolnummer 1011/0823/A/2/0773.

De aanvraag die het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, deels gelegen in agrarisch gebied en volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Eeklo-Aalter’, deels gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Windturbine 8 is gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, “Oossekout”, goedgekeurd bij besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 16 december 2004.

Windturbine 1 tot en met windturbine 7 zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 mei 2011 tot en met 16 juni 2011 in de gemeente Nevele, worden 65 bezwaarschriften ingediend. Ook de verzoekende partij heeft bezwaren ingediend.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 11 mei 2011 tot en met 9 juni 2011 in de gemeente Aalter, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Air Liquide brengt op 5 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Nationale Maatschappij der Pijpleidingen brengt op 10 mei 2011 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 16 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed brengt op 17 mei 2011 een ongunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 17 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 23 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 24 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Elia Asset nv brengt op 30 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Defensie brengt op 30 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Archeologie meldt op 3 juni 2011 geen bezwaar te hebben tegen voorliggende aanvraag, onverminderd de vondstmelding.

Fluxys nv brengt op 14 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen brengt op 27 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Interdepartementale Windwerkgroep adviseert op 9 augustus 2011 als volgt:

“ ...

De Interdepartementale Windwerkgroep staat positief ten aanzien van de inplanting van 8 windturbines in Nevele/Aalter.

Voor deze zone werden eerder verschillende projecten voorgesteld. De Interdepartementale Windwerkgroep gaf vorig jaar in deze zone op 27 april 2010 een voorlopig negatief advies voor de vergunningsaanvraag van de N.V. [REDACTED] voor de inplanting van 4 windturbines. Op 27 mei 2010 gaf de Windwerkgroep een voorlopig negatief advies voor vergunningsaanvraag van de N.V. [REDACTED] voor de inplanting van 2 windturbines in deze zone. Op 9 december 2010 adviseerde de Interdepartementale Windwerkgroep negatief voor de inplanting van 7 windturbines van de ontwikkelaar [REDACTED] in deze projectzone.

De voorliggende zone langsheen en ten noorden van de E40 autosnelweg ter hoogte van Nevele, biedt duidelijk potenties voor de inplanting van grootschalige windturbines. Het is hierbij van belang te komen tot een maximale invulling van deze zone, met een lijnvormige opstelling parallel en zo goed mogelijk aansluitend bij de aanwezige lijninfrastructuur, de E40-autosnelweg.

De voorgestelde inplanting van 8 windturbines kan gezien worden als een coherente en regelmatige invulling van deze zone, voldoende aansluitend bij de aanwezige lijninfrastructuur. De voorgestelde inplanting is dan ook ruimtelijk aanvaardbaar

In het westen van de projectzone bevindt zich de relictzone [REDACTED]” waarin zich het beschermde landschap [REDACTED] bevinden. In het oosten bevindt zich de relictzone [REDACTED]. De E40 autosnelweg is op deze locatie eerder onopvallend in het landschap aanwezig waardoor het inplanten van windturbines de aanwezigheid ervan zal gaan accentueren en versnipperend zal werken. De windturbines verstoren op die manier het kleinschalig agrarisch veldlandschap dermate dat een significante bijkomende negatieve impact op het landschap wordt verwacht.

Er bevinden zich 3 woningen van derden gelegen op minder dan 250 meter van de turbines (respectievelijk 236, 242 en 248 meter). De geluidsstudie en de studie van het achtergrondgeluid geven aan dat er bijkomende reductiemaatregelen bij ongunstige windsnelheden en –richting nodig zijn. De initiatiefnemer stelt alles in het werk om het geluidsniveau te reduceren tot een niveau waarbij hinder voor de omgeving zoveel mogelijk vermeden wordt. Het project dient steeds te voldoen aan de voorwaarden inzake geluid gesteld in de omzendbrief “Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines” van 2006.

Slagschaduw komt voor wanneer de zon door de rotor van de windturbines schijnt. In de zone gelegen in de projectiezone van de rotor, kan de schaduw van de wiek zichtbaar zijn als een intermitterende schaduw.

Uit de slagschaduwanalyse blijkt dat er zes woningen van derden binnen de contour van 30 uur slagschaduw per jaar bevinden (tussen de 30 en de 40 uur slagschaduw per jaar). De projectontwikkelaar dient in elk geval de nodige maatregelen te treffen zoals het installeren van schaduwdetectiesystemen, om te garanderen dat steeds aan de gestelde

voorwaarden inzake slagschaduw uit de omzendbrief "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" van 2006 wordt voldaan.

Er wordt van deze inplanting geen significante negatieve impact op de natuur en avifauna verwacht.

...

Op 20 juni 2011 adviseert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aalter de aanvraag als volgt:

“ ...

De gemeente Aalter streeft ernaar een ecologische verbinding tot stand te brengen tussen de delen ten noorden en ten zuiden van de E40. Zo wordt ook een beperkte uitbreiding van het natuurgebied vooropgesteld onder meer ter ondersteuning van deze ecologische verbinding.

De inplanting van de windturbines in deze omgeving houden onvoldoende rekening met de typische landschappelijke kenmerken en kwaliteiten van het landschap. Door de beoogde inplanting onmiddellijk aansluitend bij de bestaande boscomplexen is een verdere uitbreiding van het natuurgebied niet mogelijk. Ook de visuele impact van de windturbines op de directe omgeving zal als negatief worden ervaren.

Volgens de bepalingen opgenomen in het Provinciaal beleidskader windturbines wordt de strook tussen [REDACTED] gevrijwaard als openruimteverbinding. Lineaire inplantingen langs de E40 dienen verder onderzocht te worden. De legende Avifauna uit dit beleidskader legt mogelijks randvoorwaarden op voor de voorziene zone. Uit de legende luchtvaart leren we dat de voorziene zone in de buurt ligt van het gebied welke valt onder de specifieke aandachtspunten luchtvaart mbt het vliegveld [REDACTED].

Het openbaar onderzoek met betrekking tot de voorliggende aanvraag gaf aanleiding tot een bezwaarschrift, ingediend door de raadsheer van acht verschillende personen die allemaal eigendommen hebben in de onmiddellijke omgeving van de beoogde bouwsite.

Het bezwaarschrift focust op de juridisch-stedenbouwkundige context en op de historie van het dossier:

- *de meest oostelijk geplande windturbine (op grondgebied Nevele) is gelegen binnen het RUP Ossekouter binnen een zone voor koutergebied, waar geen windturbines worden toegelaten.*
- *de aanvrager wenst gebruik te maken van de afwijkingsbepaling, art. 4.4.9 van de VCRO. De landschappelijke kwaliteiten dienen echter ook afgewogen te worden in de localisatienota, evenals de goede ruimtelijke ordening.*

Volgens de bezwaarindiener wordt de goede ruimtelijke ordening geschaad en worden de landschappelijke kwaliteiten niet gerespecteerd. Op grondgebied Aalter is de turbine gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied dat een buffer vormt van het verderop liggend natuurgebied.

Ook de overige turbines, op grondgebied Nevele zijn gelegen in een zeer open, onaangetast agrarisch gebied, waardoor de bezwaarindiener besluit dat de windturbines zonder meer een aanslag zijn op dit open landschap. De impact van de turbines is zeer hoog.

Verder verwijst de bezwaarindiener naar de vergunningshistoriek van windturbines op deze locatie. Telkens werden de aanvragen geweigerd.

Het College treedt de raadsheer van de bezwaarindieners bij.

Met toepassing van artikel 4.7.26.§4.2° van de VCRO adviseert het college van burgemeester en schepenen de voorliggende aanvraag dan ook ongunstig. De inplanting betekent een te grote aantasting van de ruimtelijke kwaliteiten van de omgeving. De aanvraag wordt doorgestuurd aan de Gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

Op 4 juli 2011 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nevele eveneens een ongunstig advies. Het luidt onder meer als volgt:

“ ...

Ongunstig voor de 7 windturbines op het grondgebied Nevele, om volgende redenen:

- *de percelen zijn gelegen in het agrarisch gebied, althans deze op het grondgebied Nevele.*
- *Het gaat om het bouwen van 8 windturbines (1 op grondgebied Aalter en 7 op grondgebied Nevele).*
- *Er zijn momenteel 3 dossiers lopende met name 2 dossiers van [REDACTED] NV één voor het plaatsen van 5 windturbines en één voor het plaatsen van 4 windturbines (1 op grondgebied Nevele en 3 op grondgebied Aalter), en een dossier van [REDACTED] voor het plaatsen van 7 windturbines, waarvan de eindbeslissingen nog niet gekend zijn, en gezien deze zich in dezelfde omgeving situeren is het niet realistisch over deze aanvraag een gunstig advies uit te brengen.*
- *De windturbine gelegen ter hoogte van de [REDACTED] is strijdig met het bestemmingsplan en de stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Oossekouten’.*
- *De ingediende bezwaarschriften en opmerkingen werden hierboven becommentarieerd, deels ingewilligd en deels weerlegd.*
- *Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de werken niet verenigbaar zijn met de goede plaatselijke ordening en aldus niet in overeenstemming zijn met de artikels 19 en 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 inzake de toepassing van de gewestplannen.*

“ ...

Op 8 september 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen voor zeven windturbines. Windturbine 8 wordt uit de vergunning gesloten. De beslissing wordt onder meer als volgt gemotiveerd:

“ ...

De aanvraag is principieel in strijd met het van kracht zijnde plan, meer bepaald omdat WT8 wordt ingeplant in een zone voor bulkengebied volgens het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Oossekouten (goedgekeurd door Deputatie op 16/12/2004). De overige windturbines worden ingeplant in agrarisch en landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Overwegende dat in toepassing van art. 4.4.9. van het VCRO kan afgeweken worden van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen.

Overwegende dat het inplanten van windturbineparken in agrarisch gebied toegelaten is, voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen.

Het college van burgemeester en schepenen van Nevele bracht ongunstig advies uit. In dit advies wordt verwezen naar de strijdigheid van WT8 met het geldend RUP Oossekouten. De aanvrager heeft om die reden beslist afstand te doen van de bouw van WT8. Deze windturbine wordt dan ook uit de vergunning gesloten. Hierbij wordt voldaan aan het advies van het college van burgemeester en schepenen en het advies van Fluxys nv.

Het college van burgemeester en schepenen van Aalter bracht ongunstig advies uit omwille van de landschappelijke inbreuk. Overwegende dat de turbines op een ruime afstand van de relictzone [REDACTED] en de ankerplaats [REDACTED] worden ingeplant, waarbij de waardevolle boscomplexen niet aangesneden worden en gevrijwaard blijven. De impact van de windturbines op het landschap is niet van die aard dat de aanvraag dient geweigerd te worden.

Tijdens het openbaar onderzoek werden 65 bezwaren ingediend in Nevele en 1 bezwaar in Aalter. Overwegende dat deze bezwaren grondig werden geëvalueerd en weerlegd.

Onroerend Erfgoed bracht ongunstig advies uit omwille van de parallelle inplanting van windturbines met de E40, die op deze locatie eerder onopvallend in het landschap aanwezig is. De projectzone wordt echter doorkruist door verschillende lokale en bovenlokale wegen, het op- en afrittencomplex Nevele-Hansbeke en een hoogspanningsleiding van Elia. De aanwezige lijn- en neveninfrastructuren zijn duidelijk waarneembaar in het landschap. Door de nauwe aansluiting van de windturbines bij de E40 (op max. ca. 115m) ontstaat een sterke bundeling met de aanwezige infrastructuren. De impact van de windturbines op het landschap zijn niet van die aard dat de aanvraag dient geweigerd te worden.

Overwegende dat voorliggende aanvraag tegemoet komt aan de opmerkingen van de Interdepartementale Windwerkgroep, gemaakt in het kader van voorgaande stedenbouwkundige aanvragen.

Overwegende dat de voorgestelde inplanting kan gezien worden als een coherente en regelmatige invulling van deze zone, waarbij voldoende aansluiting is bij de aanwezige lijninfrastructuur (E40).

...

De vergunning wordt verleend onder de volgende voorwaarden:

“ ...

- WT 8 wordt uit de vergunning gesloten.*
- De voorwaarden gesteld in het advies van de Deputatie, VMM, het Agentschap Wegen en Verkeer, het Directoraat-Generaal Luchtvaart, Elia Asset nv, Air Liquide, het Agentschap voor Natuur en Bos en het Departement Landbouw en Visserij – Duurzame Landbouwonwikkeling.*
- De aanvraag dient te allen tijde te voldoen aan de voorwaarden van de omzendbrief ‘Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines’ van 2006.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

1.

De verzoekende partij is een belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 4° VCRO voor wie de beroepstermijn een aanvang neemt de dag na deze van de startdatum van de aanplakking.

De verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift naar het attest van aanplakking waaruit zou blijken dat de beslissing “ten vroegste” werd aangeplakt op 22 september 2011.

2.

Het voormeld attest van aanplakking vermeldt niet de datum van de eerste dag van de aanplakking.

In het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 8/2011 van 27 januari 2011 werd met betrekking tot de aanplakking als vorm van bekendmaking van vergunningsbeslissingen overwogen:

“B.13.3.3.3. De beroepstermijn van dertig dagen die ingaat de dag na die van de betekening, de aanplakking of de opname in het vergunningenregister past in het kader van de bekommernis om een snelle procedure (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 218), teneinde de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen. De decreetgever erkende evenwel dat belanghebbenden over een redelijke termijn moeten beschikken om het beroep voor te bereiden (ibid.), reden waarom de in het voorontwerp van decreet bepaalde termijn van twintig dagen op dertig dagen werd gebracht.

B.13.3.3.4. Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend, hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs ervan uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

Bovendien dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af te geven (artikelen 133/48, § 2, en 133/52, § 4, en 133/55, § 4, 6° en 7°, van het decreet van 18 mei 1999, zoals vervangen bij het bestreden artikel 36). De dag van eerste aanplakking moet uitdrukkelijk worden vermeld (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181). Bijgevolg kan een belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt.

In de parlementaire voorbereiding van het decreet van 27 maart 2009 wordt eveneens gepreciseerd dat indien de aanplakking niet of niet correct geschiedt, dit « wordt [...] 'gesanctioneerd' door middel van de beroepstermijnenregeling » (ibid., p. 181). Hieruit dient te worden afgeleid dat in dat geval de burgemeester de aanplakking niet vermag te attesteren, zodat de beroepstermijn geen aanvang neemt.”

De aanplakking werd derhalve als een geschikte vorm van bekendmaking beschouwd, mede omwille van het feit dat de gemeentelijke overheid dient te waken en te attesteren over de aanplakking en het attest van aanplakking de eerste dag van de aanplakking vermeldt, zodat een belanghebbende kan weten wanneer de beroepstermijn aanvangt.

Hierboven werd vastgesteld dat het attest van aanplakking niet de datum van de eerste dag van de aanplakking vermeldt. Een gebrekkig attest van aanplakking heeft tot gevolg dat de beroepstermijn geen aanvang neemt.

3.

Het beroep van de verzoekende partij is ratione temporis ontvankelijk.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt dat ze eigenaar is van een woning met omliggende gronden die gelegen is op ongeveer 350 meter van de inplantingsplaats van de windturbines 1 en 2. De geplande windturbines zullen volgens de verzoekende partij een ernstige impact hebben op het open landschap. Naast visuele hinder vreest de verzoekende partij voor geluidshinder en slagschaduwhinder en stelt dat haar woning ernstig aan waarde dreigt te verliezen.

2.

De verwerende partij repliceert dat het beroep van de verzoekende partij slechts ontvankelijk zou zijn voor de windturbines 1 en 2, aangezien ze zelf aangeeft dat haar woning is ingeplant in de nabijheid van deze turbines.

3.

De tussenkomenende partij werpt op dat aangezien de woning van de verzoekende partij is gelegen in agrarisch gebied, haar belang ongeoorloofd zou kunnen zijn en dat uit het “dossier van de verzoekende partij” niet kan afgeleid worden of het eigendom als vergund kan beschouwd worden.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Het wordt niet betwist dat de woning van de verzoekende partij is gelegen in de omgeving van de geplande windturbines 1 en 2.

Uit de uiteenzettingen in het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij onder meer vreest voor visuele hinder, geluidshinder, slagschaduwhinder en verlies aan waarde van haar woning. De verzoekende partij ontwikkelt bovendien een middel inzake de aantasting van het landschap. Ze toont derhalve aan een belang te hebben om het beroep bij de Raad in te stellen omwille van de hinder en nadelen die ze vreest te zullen ondervinden ten gevolge van de bestreden beslissing.

Of de vrees van de verzoekende partij al dan niet terecht is en of het middel dat de verzoekende partij ter zake ontwikkelt al dan niet ontvankelijk en/of gegrond wordt bevonden, betreft een beoordeling van de middelen, die geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift hinder en nadelen omschrijft die ze ten gronde ter beoordeling wenst voor te leggen door middel van haar beroep.

2.

De exceptie van de verwerende partij gaat uit van de premisse dat de bestreden vergunningsbeslissing gedeeltelijk zou kunnen vernietigd worden, met name voor zover een vergunning is verleend voor de windturbines 1 en 2.

Een stedenbouwkundige vergunning is in beginsel één en ondeelbaar, waardoor een vergunningsbeslissing niet gedeeltelijk kan worden vernietigd. Van dit beginsel kan slechts worden afgeweken – bij wijze van uitzondering – indien vast zou staan dat het gedeelte, dat het voorwerp uitmaakt van het verzoek tot gedeeltelijke vernietiging, afgesplitst kan worden van de rest van de vergunning en dat de vergunningverlenende overheid dezelfde beslissing zou genomen hebben ongeacht het feit of het betrokken gedeelte al dan niet mede deel uitmaakte van de aanvraag. Er anders over oordelen zou tot gevolg hebben dat de Raad zich in de plaats zou stellen van de vergunningverlenende overheid en zich niet zou beperken tot zijn vernietigingsbevoegdheid, aangezien het niet vernietigd gedeelte hoe dan ook zou blijven bestaan.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing onder meer dat de aanvraag tegemoet komt aan de opmerkingen van de Interdepartementale Windwerkgroep, gemaakt in het kader van voorgaande stedenbouwkundige aanvragen en dat de voorgestelde inplanting kan gezien worden als een coherente en regelmatige invulling van deze zone, waarbij er voldoende aansluiting is met de aanwezige lijninfrastructuur (E40). In het voormeld advies wordt onder meer overwogen:

“De voorliggende zone langsheen en ten noorden van de E40 autosnelweg ter hoogte van Nevele, biedt duidelijk potenties voor de inplanting van grootschalige windturbines. Het is hierbij van belang te komen tot een maximale invulling van deze zone, met een lijnvormige opstelling parallel en zo goed mogelijk aansluitend bij de aanwezige lijninfrastructuur, de E40-autosnelweg.

De voorgestelde inplanting van 8 windturbines kan gezien worden als een coherente en regelmatige invulling van deze zone, voldoende aansluitend bij de aanwezige lijninfrastructuur. De voorgestelde inplanting is dan ook ruimtelijk aanvaardbaar.”

Uit het voorgaande blijkt dat het gevraagde als een totaalproject werd vergund, waarbij de “maximale invulling” van de zone bij de beoordeling van het gevraagde werd betrokken. Het gevraagde betreft derhalve geen project dat in verschillende onderdelen te onderscheiden valt.

Op het verzoek tot gedeeltelijke vernietiging van de bestreden beslissing kan aldus niet worden ingegaan.

3.

De exceptie van de tussenkommende partij kan evenmin worden aangenomen.

Daargelaten de vraag of een woning gelegen in agrarisch gebied naar vergunningstoestand een dubieus karakter zou hebben, zoals de tussenkommende partij lijkt voor te houden, dient een vergunningsverlenende overheid bij het beoordelen van de verenigbaarheid van het gevraagde met de goede ruimtelijke ordening rekening te houden met de in de omgeving bestaande toestand.

Het wordt niet betwist dat de woning van de verzoekende partij deel uitmaakt van de in de omgeving bestaande toestand. De verzoekende partij wordt ook niet tegengesproken daar waar ze stelt dat haar woning een oud pand betreft, daterend van vóór de stedenbouwwet van 1962.

Uit het voorgaande volgt dat de woning van de verzoekende partij kan worden beschouwd als deel uitmakend van de historisch bestaande toestand waarmee de verwerende partij rekening diende te houden. Het belang van de verzoekende partij kan derhalve niet als ongeoorloofd beschouwd worden.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel – eerste en tweede onderdeel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.4.9 VCRO juncto het besluit van de Vlaamse regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen; van artikel 4.3.1, §1, 1° en laatste lid VCRO, artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en miskenning van het motiveringsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij zet onder het eerste en tweede onderdeel uiteen:

“ ...

Eerste onderdeel

Uit het hierboven reeds gesteld kan maar afgeleid worden dat de verwerende partij n.a.v. vorige aanvragen reeds geoordeeld heeft dat het aangevraagde geheel niet vergunbaar was omwille van de te sterke aantasting van de landschappelijke kwaliteiten (en dat de reeds aanwezige E40 een onvoldoende excuus is om het project te vergunnen).

Uit de bestreden beslissing volgt dat – en zulks dus ondanks het feit dat het huidige project in wezen maar een samenraapsel is van de twee eerdere projecten van [REDACTED] – het project nu plotsklaps toch verenigbaar zou zijn met de landschappelijke kwaliteiten van de omgeving.

Meer bepaald zou nu plots) in het bijzonder door de nauwe aansluiting van de windturbines bij de E40 (die nu opeens wel “duidelijk waarneembaar is in het landschap”) – de impact van de windturbines op het landschap “niet van die aard zijn dat de aanvraag dient geweigerd te worden”.

Dit is in wezen onbegrijpbaar. In de korte tijdsspanne tussen de verschillende vergunningsaanvragen is het landschap alvast niet gewijzigd.

Ook de E40 is niet opeens verschoven....

De “aanwezige lijn- en neveninfrastructuren”, die men ook nog aanhaalt, waren er eerder ook al.

De bestreden beslissing legt minstens geheel niet uit waarom de aanvraag eerder geweigerd diende te worden en de huidige aanvraag wel kan toegestaan worden.

*Gelijke gevallen behoeven een gelijke behandeling. De aanvraag strijdt met het **gelijkheidsbeginsel**.*

*Minstens is ook duidelijk dat het **rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel**, en ondergeschikt het **motiveringsbeginsel**, zich verzetten tegen de aanvraag. In afwijking van een onmiskenbaar duidelijke vergunningspraktijk wordt zonder enige verantwoording nu opeens anders beslist.*

Geconfronteerd met één en ander stelt de GSA – die ook al een andere aanvraag vergeet – in wezen enkel: “Op deze locatie werden inderdaad al verschillende vergunningsaanvragen ingediend. Elke aanvraag wordt getoetst aan de geldende stedenbouwkundige voorschriften en aan de goede ruimtelijke ordening”.

Tweede onderdeel

De analyse die nu nog gemaakt wordt lijkt verzoeker trouwens eveneens bij de haren gegrepen.

*Uw Raad kan in deze natuurlijk geen opportuniteitsoordeel vellen, maar kan wel oordelen of de overheid op **zorgvuldige wijze** tot haar beslissing is gekomen, en of die beslissing ook de toets met het **redelijkheidsbeginsel** overleeft.*

Uw Raad dient daarbij de motieven aangeleverd door de overheid in ogenschouw te nemen.

In het licht van voormelde weigeringsbeslissingen komt de voorgelegde argumentatie (motivatie) als kennelijk onredelijk en zonder meer onvoldoende naar voor.

*Minstens volstond het eerder ook al gelegen zijn van de projectzone nabij de doorkuiste E40, één hoogspanningslijn en het op- en afrittencomplex Nevele-Hansbeke alvast niet, zodat bezwaarlijk kan gesteld worden dat de huidige **motivering** waarom één en ander wel toegestaan kan worden redelijk en afdoende is.*

Minstens valt in redelijkheid werkelijk ook niet in te zien waarom bv. de aanwezigheid van één enkele hoogspanningslijn tussen WT5 en WT6, het geven dat de E40 schijnbaar twee keer (ook al niet “verschillende lokale en bovenlokale wegen”) doorsneden wordt, en het feit dat in het midden van het projectgebied een afrit naar de deelgemeente ■■■■ ligt nu opeens één en ander “landschappelijk aanvaardbaar” zou maken.

De, ook al veel minder opvallende, hoogspanningslijn bevindt zich bv. maar liefst op meer dan 2,5 km van WT1. Quid?

Het gegeven dat er een afrit is en dat er zowaar ook een zekere brug is over de E40 zijn toch maar bezwaarlijk draagkrachtige motieven om (plots) de inplanting van meer dan 100 meter hoge turbines te verantwoorden met daarenboven nog eens zeer grote draaiende wieken?

Waar dan blijft is de E40 waarvan verwerende partij zelf gesteld heeft:

*“De E40 autosnelweg is op deze locatie eerder onopvallend in het landschap aanwezig waardoor de inplanting van windturbines de aanwezigheid ervan zal gaan accentueren en versnipperend zal werken. **De windturbines verstoren op die manier het kleinschalig***

agrarisch veldlandschap dermate dat een significante bijkomende negatieve impact op het landschap verwacht wordt”.

Quid?

*Van een nog ernstige, redelijke en zorgvuldige, afweging conform **artikel 4.3.1, §1, 1° VCRO en artikel 4.4.9 VCRO juncto het Besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen** is in deze dan ook hoegenaamd geen sprake meer.
...*

De verwerende partij repliceert:

“...

Eerste onderdeel

Verzoekende partij geeft duidelijk een verkeerde lezing van het bestreden besluit door het voor te stellen alsof het project “nu plotsklaps toch verenigbaar zou zijn met de landschappelijke kwaliteiten van de omgeving”.

Het voorwerp van de aanvraag is, behoudens dat het gaat om windturbines, totaal niet dezelfde als de door verzoekende partij aangehaalde weigeringsbeslissingen.

In tegenstelling met vorige aanvragen sluit de inplanting van de windturbines thans wel aan bij de E40, en wel op maximum ongeveer 115 m. Hierdoor ontstaat een sterke bundeling met de aanwezige infrastructuur.

In tegenstelling met de vroegere aanvragen werd ook door de Interdepartementale Windwerkgroep thans een gunstig advies verleend. De inhoud van dit advies wordt weergegeven onder I. FEITEN van deze antwoordnota.

De aanvraag is dan ook totaal niet vergelijkbaar met de eerdere aanvragen die hebben geleid tot een weigeringsbeslissing.

Er kan slechts sprake zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel indien gelijken in gelijke omstandigheden op ongelijke wijze worden behandeld.

Het voorwerp van de aanvraag is verschillende hetgeen een andere stelling verantwoordt.

Het eerste onderdeel is dan ook volkomen ongegrond.

Tweede onderdeel

De vergunningverlenende overheid heeft op zorgvuldige wijze de aanvraag en het voorwerp van de aanvraag geanalyseerd en is op grond van de aangehaalde en weergegeven motieven tot de bestreden beslissing kunnen komen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel kan omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier degelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de

overheid met kennis van zaken kan beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschat en afweegt.

De artt. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een andere bestuur in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat de opgelegde motivering afdoende moet zijn. Een motivering is afdoende wanneer deze de bestuurse redelijkerwijze in staat stelt te begrijpen op grond van welke feitelijke en juridische gegevens de beslissing is genomen.

Uw Raad oefent hierop een marginaal toezicht uit.

De Raad van State formuleerde het als volgt:

...

Rekening houdend met een gewijzigde inplanting dicht bij de E40, zodat er van een bundeling thans wel sprake is, en rekening houdend met het gunstig advies van de Interdepartementale Windwerkgroep, heeft de overheid op grond van de vastgestelde feiten in redelijkheid geoordeeld dat de te vergunnen windturbines verenigbaar zijn met de goede plaatselijke ordening.

Het is niet aan uw Raad om deze beoordeling over te doen en zijn beoordeling in de plaats te stellen. De feiten waarop de overheid haar beoordeling steunt zijn correct vastgesteld en de overheid kon op grond van die feiten in redelijkheid oordelen dat te vergunnen bouwwerken thans verenigbaar zijn met de goede plaatselijke ordening.

De marginale toets van uw Raad kan niet verder reiken dan dat de feiten waarop de overheid haar beoordeling steunt correct zijn vastgesteld en in redelijkheid werd geoordeeld.

Elke andere beoordeling overschrijdt deze marginale toets.

...”

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

“ ...

Bij lezing van de verschillende weigeringsbeslissingen en de thans bestreden beslissing valt op dat de vergunningsaanvragen geenszins als vergelijkbaar kunnen beschouwd worden en dus bijgevolg niet op identieke wijze dienden te worden beoordeeld, zoals de verzoekende partij het ten onrechte voorhoudt.

Zo blijkt uit de weigeringsbeslissing dd. 18/9/2009 (betreffende het oprichten van 5 windturbines langs de E40) dat de aanvraag werd geweigerd omwille van het ongunstig advies van de Interdepartementale Windwerkgroep, waarnaar in de beslissing integraal wordt verwezen.

In de motivering van de thans bestreden beslissing kan desbetreffend o.m. het volgende gelezen worden:

...

Hieruit dient afgeleid te worden dat de aanvraag in onderhavige zaak aangepast werd in functie van de eerder gemaakte opmerkingen en negatieve adviezen van de windwerkgroep en dus inhoudelijk wel degelijk verschillend is van de eerder ingediende aanvragen, hetgeen vanzelfsprekend een verschillende beoordeling tot gevolg heeft gehad.

In het kader van deze aanvraag verstrekten de Interdepartementale Windwerkgroep immers een (voorwaardelijk) gunstig advies, in tegenstelling tot de voorgaande aanvragen.

Verder wijst tussenkomende partij er op dat de weigeringsbeslissing dd. 25/03/2010 werd genomen mede om de reden dat de aanvraag “vanuit stedenbouwkundig oogpunt onlosmakelijk verbonden” was met de eerder op 18/9/2009 geweigerde aanvraag. Het beroep tegen deze weigeringsbeslissing was op dat ogenblik nog steeds bij uw Raad hangende. Er wordt in deze weigeringsbeslissing dd. 25/03/2010 weliswaar verwezen naar het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aalter (en dus niet van de gemeente Nevele) en de gewestelijke erfgoedambtenaar, waarbij wordt ingegaan op de “problematische landschappelijke inpasbaarheid van de aanvraag”.

Welnu, niet alleen laat verzoekende partij volledig na aan te tonen in welke mate de verschillende vergunningsaanvragen effectief vergelijkbaar met elkaar zouden zijn en om die reden op gelijke wijze hadden dienen behandeld te worden. Bij lezing van zowel de twee weigeringsbeslissingen, als de betrokken adviezen, valt daarentegen op dat de aanvragen geenszins als vergelijkbaar met de huidige aanvraag kunnen beschouwd worden.

Zo blijkt uit het (weliswaar ongunstig) advies dd. 11 januari 2010 van de gemeente Aalter duidelijk dat het in die aanvraag gaat over 4 windturbines op het grondgebied van de gemeente Aalter. In onderhavig geval betreft de beslissing de oprichting van slechts één windturbine te Aalter en 6 windturbines te Nevele.

Alleen al om die reden kan er geenszins worden van uitgegaan dat de aanvragen enigszins als vergelijkbaar zouden kunnen worden beschouwd en om die reden de betrokken aanvragen op identieke wijze hadden dienen te worden behandeld.
...

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.3.1., §1, eerste lid, 1° VCRO bepaalt:

“...

Een vergunning wordt geweigerd:

1° indien het aangevraagde onverenigbaar is met:

a) stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken,

b) een goede ruimtelijke ordening;

...”

Artikel 4.3.1, § 2, eerste lid VCRO luidt onder meer als volgt:

“ ...

§2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;

2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;

...”

Voor het gebied waarbinnen de vergunde zeven windturbines zijn gelegen, bestaat geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. De percelen maken evenmin deel uit van een vergunde verkaveling. In dat geval is het de taak van de vergunningverlenende overheid om geval per geval te onderzoeken of de aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO en dient zij de relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling te betrekken.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidscontrole is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De vergunningsverlenende overheid dient bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening in de eerste plaats rekening te houden met de in de omgeving bestaande toestand. Deze beoordeling moet in concreto gebeuren.

2.

Onder de titel “historiek” wordt in de bestreden beslissing verwezen naar drie eerdere aanvragen.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de eerste aanvraag voor 5 windturbines “parallel aan de E40 te Aalter” werd geweigerd door de verwerende partij op 18 september 2009. De verwerende partij sluit zich in de weigeringsbeslissing aan bij het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep, die onder meer als volgt adviseerde:

“ ...

Ruimtelijk situeert de projectzone zich in de onmiddellijke omgeving van de Vallei van de Oude Kale temidden van een samenhangend landbouwgebied met grondgebonden landbouw als drager van de open ruimte. De lijninfrastructuur E 40 doorsnijdt het gebied maar heeft er voor het overige geen enkele relatie mee. Het is gelet op de prioritaire keuze voor locaties langsheen lijninfrastructuren en aansluitend bij de stedelijke gebieden, grootschalige industrieterreinen of bij kernen van het buitengebied uit de omzendbrief “Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines” van 2006 dan ook niet aangewezen om in deze open ruimte windturbines te voorzien.

Ten aanzien van de landschappelijke inpasbaarheid wordt door de inplanting van windturbines in dit open landelijk agrarisch landschapsgebied waarin de lijninfrastructuur vrij onopvallend aanwezig is, een significante ongewenste impact op de landschapsperceptie verwacht.

...”

De tweede aanvraag voor 4 windturbines “parallel aan de E40 te Nevele en Aalter” werd door de verwerende partij geweigerd op 25 maart 2010. De verwerende partij sluit zich opnieuw aan bij het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep, dat gelijkloend is aan het vorige advies. De weigeringsbeslissing wordt door de verwerende partij onder meer als volgt gemotiveerd:

“ ...

Gelet evenwel op de bovenvermelde historiek, dat voorliggende aanvraag voor vier windturbines deel uitmaakt van een cluster van windturbines in een lijnopstelling langs de E40 tussen Nevele en Aalter. Dat deze aanvraag vanuit stedenbouwkundig oogpunt dan ook onlosmakelijk verbonden is met de eerder geweigerde aanvraag die weergegeven is onder de bovenvermelde historiek.

Overwegende dat tegen deze weigering een beroep werd ingesteld bij de raad voor vergunningsbetwisting maar dat er op dit moment nog geen uitspraak is hieromtrent. Overwegende dat ook bij deze aanvraag vanuit de deskundigheid inzake deze materie integraal verwezen worden naar het gemotiveerde ongunstige advies van de windwerkgroep in bijlage. Overwegende dat het ongunstige advies van het college van burgemeester en schepenen van Aalter en de gewestelijk erfgoedambtenaar eveneens ingaan op de problematische landschappelijke inpasbaarheid van de aanvraag. Ons bestuur sluit zich integraal aan bij de aangehaalde bezwaren in deze adviezen en maakt zich de motivering eigen.

...”

De derde aanvraag voor 7 windturbines “langs de E40 te Nevele” wordt door de verwerende partij geweigerd op 13 april 2011. De weigeringsbeslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“ ...

Gelet het gemotiveerde ongunstig advies van de Interdepartementale Windwerkgroep. Door de inplanting van de turbines op een afstand van 225m van de E40, wordt slechts beperkt aansluiting gezocht met deze lijninfrastructuur. De E40 autosnelweg is op deze locatie eerder onopvallend in het landschap aanwezig waardoor het inplanten van windturbines de aanwezigheid ervan zal gaan accentueren en versnipperend zal werken. De windturbines verstoren op die manier het kleinschalig agrarisch veldlandschap dermate dat een significante bijkomende negatieve impact op het landschap wordt verwacht.

...”

In het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep over de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing wordt omtrent de “landschappelijke inpasbaarheid” onder meer gesteld:

“De E40 autosnelweg is op deze locatie eerder onopvallend in het landschap aanwezig waardoor het inplanten van windturbines de aanwezigheid ervan zal gaan accentueren en versnipperend zal werken. De windturbines verstoren op die manier het kleinschalig agrarisch veldlandschap dermate dat een significante bijkomende negatieve impact op het landschap wordt verwacht.”

3.

Uit het voorgaande blijkt dat in de weigeringsbeslissingen met betrekking tot de drie vorige aanvragen voor het oprichten van windturbines parallel met of langs de E40 op het grondgebied van de gemeenten Nevele en Aalter, die door de verwerende partij overigens als historiek worden geschetst in de bestreden beslissing, telkens en op een vrij eenduidige wijze wordt gewezen op “de significant bijkomende negatieve impact op het landschap”.

Vervolgens blijkt dat de gemeente Aalter en de afdeling Onroerend Erfgoed de aanvraag ongunstig adviseerden omwille van het landschappelijk aspect en dat ook de verzoekende partij tijdens het openbaar onderzoek bezwaren heeft geuit over de impact van het bestreden project op het landschap.

In die omstandigheden diende de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening omtrent het landschappelijk aspect, des te zorgvuldiger gebeuren.

4.

In de bestreden beslissing wordt omtrent het aspect “landschap” overwogen dat de turbines op een ruime afstand van de relictzone [REDACTED] en de ankerplaats [REDACTED] worden ingeplant, waarbij de waardevolle boscomplexen niet aangesneden worden en gevrijwaard blijven, dat de projectzone wordt doorkruist door verschillende lokale en bovenlokale wegen, het op- en afrittencomplex [REDACTED] en een hoogspanningsleiding van Elia, dat de aanwezige lijn- en neveninfrastructuren duidelijk waarneembaar zijn in het landschap en dat door de nauwe aansluiting van de windturbines bij de E40 een sterke bundeling ontstaat met de aanwezige infrastructuur en dat de impact van de windturbines op het landschap niet van die aard zijn dat de aanvraag dient geweigerd te worden.

Met de verzoekende partij moet vastgesteld worden dat het gegeven dat de “projectzone wordt doorkruist door verschillende lokale en bovenlokale wegen, het op- en afrittencomplex [REDACTED] en een hoogspanningsleiding van Elia”, niet heeft belet dat de verwerende partij bij de beoordeling van de eerdere aanvragen “parallel met en langs de E40” telkens en op een vrij eenduidige wijze heeft gewezen op “de significant bijkomende negatieve impact op het landschap” door het oprichten van windturbines. Anderzijds heeft het gegeven dat de inplanting van de windturbines nauw aansluiten bij de E40, de Interdepartementale Windwerkgroep niet belet te wijzen op het feit dat de E40 “eerder onopvallend in het landschap aanwezig (is) waardoor het inplanten van windturbines de aanwezigheid ervan zal gaan accentueren en versnipperend zal werken” en dat de windturbines het kleinschalig agrarisch veldlandschap dermate verstoren dat een significante bijkomende negatieve impact op het landschap wordt verwacht. De vaststelling in de bestreden beslissing dat de windturbines op een ruime afstand van de relictzone [REDACTED] en de ankerplaats [REDACTED] worden ingeplant, kan evenmin beschouwd worden als een afdoende motief inzake de verenigbaarheid van de inplantingsplaats van het aangevraagde met het bestaande landschap.

De motieven van de bestreden beslissing inzake het landschappelijk aspect zijn, in het licht van de beoordeling van eerdere aanvragen en de voorafgaande administratieve procedure, zowel afzonderlijk als in hun geheel gelezen, geen afdoende motivering inzake de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening inzake het aspect landschap.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 8 september 2011, waarbij aan de tussenkomen de partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het oprichten van 7 windturbines op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomen de partij en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.
5. De kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, komen ten laste van de tussenkomen de partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 21 november 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Hildegard PETTENS

Nathalie DE CLERCQ